

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Kryštofa Horna, soudce Jana Peroutky a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobce: **M. H.**, narozený X
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát města Mladá Boleslav**
sídlem Komenského náměstí 61, Mladá Boleslav
zastoupený advokátem Mgr. Janem Krátkým
sídlem Náměstí Míru 14, Mladá Boleslav

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 1 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. **Žalobci se vrací přeplatek na soudním poplatku a část zaplaceného soudního poplatku dohromady ve výši 2 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 22. 12. 2025 se žalobce domáhal podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ochrany proti nečinnosti žalovaného. Nečinnost žalovaného spatřoval v tom, že žalovaný ke dni podání žaloby nerozhodl v řízení o deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích parc. č. XA, parc. č. XB a části pozemků parc. č. XC a parc. st. č. XD v katastrálním území X.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že nebyl nečinný a v přiměřené lhůtě nemohl rozhodnout z objektivních důvodů – řízení bylo komplikované a musel se vypořádat s řadou rozsáhlých námitek.
3. Podáním ze dne 31. 3. 2026 vzal žalobce žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného.
4. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.
5. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
6. Žalobcovo podání obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého obsahu žádné pochybnosti, soud proto řízení o žalobě v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Shodu s prvopisem potvrzuje: X

7. Soud dále posuzoval, zda má žalobce právo na náhradu nákladů řízení.
8. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
9. K § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s. NSS v rozsudku ze dne 21. 12. 2017, č. j. 3 As 43/2016-36, konstatoval, že „[p]ři rozhodování, zda v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu mají být žalobci z popsaného důvodu přiznány náklady řízení, je nutno vycházet z obecné premisy, že odpadne-li po podání žaloby důvod jejího podání tím, že žalovaný ukončí svou nečinnost vydáním rozhodnutí či osvědčení (v důsledku čehož je žaloba vzata zpět a řízení zastaveno), má žalobce právo na náhradu nákladů řízení. K otázce výkladu § 60 odst. 3, věty druhé s. ř. s., se ostatně vyjádřil shodně i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 1. 11. 2007, sp. zn. III. ÚS 677/07 (dostupný na <http://nalus.usoud.cz>), v němž uvedl, že pokud žalobce opodstatněně (tzn. přípustně a důvodně) brojí proti nečinnosti správního orgánu, který ji následně ukončí vydáním rozhodnutí, pročez vezme žalobce svoji žalobu zpět, náleží mu právo na náhradu nákladů soudního řízení.“
10. Komentářová literatura dále vysvětluje, že „[m]ezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. V této souvislosti se hodnotí nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Hodnotí se přitom nejen splnění podmínek soudního řízení, ale i věcná důvodnost návrhu. Toto hodnocení se provádí pouze za účelem posouzení vzniku nároku na náhradu nákladů řízení, nikoliv pro rozhodnutí ve věci samé, tudíž se v podstatě omezuje jen na posouzení, zda návrh nebyl zjevně nedůvodný. Není postačující, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy III. ÚS 2741/16 a III. ÚS 3592/16).“ (viz Kühn, Z., Kocourek. T. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 60, marg. č. 13).
11. V dané věci soud pro potřeby rozhodnutí o náhradě nákladů řízení posuzoval, zda žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Dále posuzoval, zda žaloba byla důvodná (resp. nebyla zjevně nedůvodná).
12. Žalobce dne 29. 6. 2025 požádal o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Na to reagoval nadřízený správní orgán tak, že vydal příkaz ze dne 2. 10. 2025, č. j. 094853/2025/KUSK-DOP/Svo, jímž žalovanému přikázal neprodleně, nejpozději ve lhůtě 5 pracovních dnů rozhodnout ve věci samé. To žalovaný neučinil, a proto lze mít za to, že žalobce vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti bezvýsledně.
13. Žaloba tedy byla ke dni podání soudu přípustná: byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po bezvýsledném vyčerpání prostředků proti nečinnosti a splňovala všechny formální náležitosti na ni kladené.
14. Podle § 71 odst. 3 správního řádu pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se

připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ; b) nutná k provedení dožadání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

15. Žalovaný namítal, že řízení bylo komplikované a musel provádět celou řadu náročných úkonů. To soud nezpochybňuje a vyplývá to ostatně z obsahu předloženého správního spisu. Z hlediska délky lhůty pro vydání rozhodnutí lze ale zohlednit jen ty úkony vyjmenované v § 73 odst. 3 správního řádu. I ty v řízení byly provedeny. Z obsahu spisu je zřejmé např. to, že se konalo ústní jednání a žalovaný doručoval veřejnou vyhláškou. Jde však o to, že „*v případě, kdy se provádí více těchto úkonů (např. je nařízeno ústní jednání, místní šetření i doručováno veřejnou vyhláškou), neprodluhuje se tato další lhůta o třikrát třicet dnů, ale pouze o jedenkrát třicet dnů. Navíc je nutné chápat tuto lhůtu jako maximální a s ohledem na zásadu rychlosti řízení je třeba, aby se řízení prodlužovalo pouze v případě, že je to skutečně nezbytné.*“ (viz JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 549, marg. č. 17.). Taktéž srov. VEDRAL, J., *Správní řád; komentář. II. aktualizované a rozšíření vydání*. BOVA POLYGON, Praha 2012, s. 635.
16. V tomto řízení bylo původní rozhodnutí žalovaného zrušeno rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 10. 2. 2025, č. j. 157813/2024/KUSK-DOP/Svo, přičemž téhož dne bylo toto rozhodnutí žalovanému doručeno. Platí přitom, že „*[s]právní orgán prvního stupně je nečinný, účastník řízení uplatní opatření na ochranu před touto nečinností a správní orgán následně nečinnost odstraní a rozhodne. Toto rozhodnutí ovšem odvolací správní orgán zruší a věc vrátí do stadia řízení před správním orgánem prvního stupně, který má znovu ve věci rozhodnout. Správnímu orgánu prvního stupně běží nová lhůta k vydání rozhodnutí. V případě, že je s vydáním nového rozhodnutí nečinný, účastník znovu musí před podáním žaloby uplatnit opatření na ochranu proti nečinnosti (rozsudek NSS 2 Ans 11/2011-95, viz též rozsudek NSS 3 As 26/2014-93).*“ (viz Kühn, Z., Kocourek. T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 79, marg. č. 22). Od 11. 2. 2025 proto žalovanému počala běžet 30denní lhůta k vydání rozhodnutí, která byla z důvodu konání ústního jednání a toho, že žalovaný doručoval veřejnou vyhláškou ze zákona prodloužena o dalších 30 dnů. Žalovanému proto lhůta k vydání rozhodnutí uplynula 14. 4. 2025. V této lhůtě ale žalovaný ve věci nerozhodl. Navíc nadřízený správní orgán vydal dne 2. 10. 2025 již zmiňovaný příkaz, kterým žalovanému přikázal neprodleně, nejpozději ve lhůtě 5 pracovních dnů rozhodnout ve věci samé. Tímto byl presumován fakt, že správní orgán nečinný byl a žalobce na tom nenesl svůj podíl (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS).
17. Lze proto uzavřít, že žaloba byla ke dni podání přípustná. Byla také důvodná, jelikož žalovaný rozhodl až po uplynutí zákonné lhůty a po podání žaloby. Za této situace lze zpětvzetí žaloby považovat za učiněné z důvodu pozdějšího chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s.
18. Z výše uvedených důvodů soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč představující část soudního poplatku, která se žalobci nevrací. Vznik jiných nákladů žalobce netvrdil a

neplynou ani z obsahu soudního spisu. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

19. O vrácení soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč žalobci rozhodl soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť k zastavení řízení došlo před prvním jednáním ve věci. K tomu soud připočetl přeplatek na soudním poplatku ve výši 1 000 Kč, jelikož žalobce byl nesprávně vyzván a i uhradil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, ačkoli soudní poplatek za nečinnostní žalobu činí 2 000 Kč [srov. položka 18 bod 2., písm. a) a položka 18 bod 2., písm. d) sazebníku poplatků podle zákona o soudních poplatcích]. Tato částka bude žalobci vrácena ve lhůtě podle § 10a odst. 1 téhož předpisu.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. dubna 2026

Kryštof Horn v.r.
předseda senátu